

MASTER NEGATIVE NUMBER

6150.68

தனவைசிய ஊழியன்
மலர் 2, இதழ் 53
September 08, 1922

Record no. 148

Taṇavaiciya ūliyaṇ
Malar 2, itaḷ 53
September 08, 1922

Record no. 148

தனவைசிய ஊழியன்

தனவைசிய ஊழியர் சங்கத்தினர்மம்
வெள்ளி தோறும் வெளிவருவது.

சூழ்செயல் லென்னு மொருவருக்குத் தெய்வம்
மடித்தற்றுத் தான்முகத் துறம்—தீருக்குயில்.

ஊழையுற் உப்பத்தல், காண்பர், உலையின் நித
தாழா துறந்த, பவர்—தீருக்குயில்.

மலர் ௨. காரைக்குடி துத்துபுலு ஆவணியி ௨௩௩ (௮-௧-௧௯௨௨) இந்ந் ௬௬

“ஏற்ப திகழ்ச்சி” என்பது இரப்பது இழிவு என்பொருள்படும். இரப்பது இழிவு என்பதை எல்லா அறநூல்களும் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றன. ஏற்பதலுண்டாகும் இழிச்செயல் அனுபவத்திலும், காண்பின்றோம். இன்றும் கண்

கூடாக காண்பவரும் இரப்பவர்களின் பரிதாபிக்கத்தகுந்த நிலையை “ருசேலோ பாக்ஷயாம்” என்றும் தூவியும், வரும் இரண்டு செய்க்களால் கண்ணு விளக்குகின்றார். “பல்லோகச் சொரியக் காட்டப் பருவரன் முகத்திற்கட்டியும், சொல்வெள்ளுச் சொல்லி நாட்டத் துணைக்கம் விரித்து நீட்டி, மல்லோலா மகல வேட்டி மான மென்பதனை வீட்டி, யிலலோலா மிரத்த ல்கத்தோ விழி விழி வெத்த னுன்றும்.”

“தெறு கிரப்போர் வாழ்த்திடு” சொல்வார்பாற் செல்வரோன் மகபார்க்கன், “மதுவுதத்தவமானமு யிறந்தவன் மானமுள்ள வராயிற், குறுமலவ வானத்தாழியி” விடுகொண்கையிற் நிலைந்பார், சுதமல ர்க்குமல லாதலா லவரிடை கண்ண னன்றென வெண்ணல்.”

இரண்டடியிலும் காலடியிலும் இது பற்றிப் பல பாக்கள் முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்பதிகழ்ச்சி என்னும் இய்யரி சொற்பொருளுக்குச் சான்றாக கூறுபண்ணைப் பெரியார்க்கு இயற்றிய அரும்பெரும் பாக்கள் பற்பலவுள. அவைகளுள் முக்கியமானவற்றை மட்டிலும் சுண்டித்திரும்பிட்டுரை விரித்த விடே வேண்டுமிடத்துச் செறிவு வரைவாம். “கரவா தவத்தியும் கண்ணன்னு” கண்ணு, பிரவாணம் கோடியுறம்” என்பது குறன். “உள்ளத்தை ஒளியாத மெழுகுபொருள் சிலின்று கண்ணெடுத்த அன்பரிடத்திலும் இரவா திருக்கின்ற தன்மை கோடிபெறும்” என்பது இகன்பொருள். இதே கருத்திப்பட்டு “கரவா: தின்னண்பிற் கண்ணன்னு, கண்ணும் இரவாது வாழ்வதும் வாழ்க்கை” என காலடி கூறுகின்றது. மற்றும், மறமண்பையும் இம்

மையைமும் ஆய்ந்த ஒருவன் பேரமைய வேண்டியாயின் கொடுத்தல் வேண்டும்; ஒருகால் வறமையினுலே கொடுக்கமுடியாதவனாக விருப்பானாலும் அவன்யாசிக் குத் தொழில் செய்பாதிருப்பின் கொடுக்கலாக்காட்டிலும் இரண்டு பங்கு அதிகம் என்பவர்தான் வரும் காலடி விளக்குகின்றது. “மறு மையிழையு கோக்கியொருவரு, உறுபாறு இரவா கொடுத்தல்—வறமையா, ல்கவலையா தெனினு பிரவாணம், பிகவாட்டியுறம்.”

வள்ளுவர், இரத்தல்என்ற இகனை எவ்வளவு இழிவாகக் கூறியிருக்கின்றாரோ பதை “இரவாச்சி” என்ற அதிகாரத் தைப்பார்த்தால் பரக்கக்காணலாம். “ஆவிந்ரு கீரென்றிரப்பினு காலிந்ரு, இரவினிலிவத்தில” ஒரு பசவுக்கு கீரேவென்ற மென்று இரத்து கேட்டிலும் அவ்விரவையே பாலா சாவுக்கு அருவருப்புப்பிறிதான நிலை என்றால் இரவு எத்தன்மைத்த? இத்தக்கனெல்லாம் தேவதைகள் வரிப்பதற்கிடையே எண்ணிப்பூசுபூசியும் பசவுக்கு கீரே வேண்டுமென்று ஒருவரிடத்து இரப்பது இழிவாக விருத்தமானால், பிற பொருளிரப்பதை என்னென்று கூறுவது? இதனால் “இரப்பது இழிவு” என்பதே மற்றதவிடத்துத் தாதுதன்பதை யே தொழிலாக்கொண்ட மக்கள் பல் மல்லிவிட்டனர், எல்லாவற்றிற்கும் இரப்பது, எல்லோரும் இரப்பது; என்னையோ சிலின்று கண்ணெடுத்த அன்பரிடத்திலும் இரவா திருக்கின்ற தன்மை கோடிபெறும்” என்பது இகன்பொருள். இதே கருத்திப்பட்டு “கரவா: தின்னண்பிற் கண்ணன்னு, கண்ணும் இரவாது வாழ்வதும் வாழ்க்கை” என காலடி கூறுகின்றது. மற்றும், மறமண்பையும் இம்

ஏற்பதிகழ்ச்சி பென்பதை யுணராம, தொழிலில் கூற காறி, தாழ்வாட்டத் தந்த ஒரு காரணமென்று கூறலாம். தொழில் செய்பவல்ல பல்லோர், ஒரு தொழிலு மார்த்து சொம்பித்திரிந்து இரந்து இன்னண்களிற் றுக்கொல்லம் கழிக்கின்றனர். ஊர்கள் தோறும் வீடுகளில் அகேகம் இன்னுள்ள இம்மண்பதைப் பார்த்துக்கொண்டும், இன்னமயிலேயே இரத்துண்டு தின்னண்துக்கும் தொழிலு மேற்கொண்டால் இவர்கள் வந்து செல்லம் வீணைகழிவின் தன்மையோ? இன்னுக்கொண்டும் பார் மனத்தால் வருத்தாது? எடைத்தந்தரிய மனரிப்பநிலையை இவர்கள் கண்டபிறகு இரத்த உண்டு உருக்கி இறப்பதற்கோ? அல்லாமைமீள் தாவாக்கடும் இவர்கடும் என்ன வேற்றமை அரும்பறல் யாக்கையைப் பெற்ற பவின் வடைதல்வேண்டாமோ? இரவு என்ற ஒரு தொழில் இல்லாதோருக்கும் ஏனையவற்றில் இவர்கள் போன்ற பூமிக்குப்பாடியாகப் பிறந்தோர் பவர் எவ்வருப்பிலும் எவ்வளவு பணம் படைத்தோருக்கும் உண்டு? அவர்களைச் சுமயம் கேட்குதுமி எடுத்துக்கொள்வோம் இரப்பவர்க்கு மிக இரக்க கூறு தெய்வத் திருநல், இவனார் மனமுருகின்றார். பிற தன்முறப் பெரியார்க்கு மனஞ்செக்க மாட்டார் கால்குறையே, பெரியாரையே, வரவனார் இரப்பவர்களை யெல்லாம் துண்ட இரத்த கேட்கின்றார். “இரப்பாளிப்பவரையெல்லா யிரப்பிற், கரப்பாளியாகப்பிடுகின்ற” “இரப்பாளையெல்லா மிரப்பன்—இங்கிலை நவையெல்லாம் கின்று உறு இரத்த கேட்கின்றேன்; அது யாது? இரப்பிற் கரப்பார் இரவன் பின்னென்று—இரக்கவேண்டுமென்றாலும் இரப்பது கரப்பாரா இரவாதேயன்ற என்ன? வள்ளுவர் கூறுவாராலும் இரக்கின்றவன் பொருடே அப்பெரியார் பரிமபரிதாபம் விளக்கவில்லையா? மற்றும் இரக்கின்றவன் பொருடே இரக்கிப் பிரவாணமும் சரப்பொருள்கின்றார்; கூறு தேவர், “இரத்த முயிர்ப்புதல் வேண்டித்

திரும்பவும் முருக்கமரத்தில்
ஏறிக்கொண்டது!

ஐயா பெரியோர்களே!

கிலங்கத்திற்கு முன் விசேஷகாலம்
தனிஸ் அநேக சிறப்பம் சொல்லியிருந்
தல் அதற்கே போஷைக்கொண்மருந்தார்
கள். அதுதான்முதல் தீயிபாயோக
மில்லாமல் கடித்ததைத்துகொண்மரு
ந்து சமச்சாரகாலம்மெல்லாம் கம் ஜூதி
யூத விசேஷ தந்திரியுடன் எண்ணெ
யெ ண்றியும் சகலமுலமாகப் புகாமெ பிச
கம் ண்றியும்க் செந்து செய்தார்கள்.
கல்லாயிரமும்பு எண்ணத்தான் வயி
ருக்கு ண்றியும் கசாத்தார்கள் கடித்தீர்
மருண்டுசெய்து எழுதிய வைத்தார்கள்.
முதல்முதல் சீர்பாண்டுசெய்தவர்கள்.
அத்தியோகமென்று ஒரு தனிசிறப்பில்
அச்சுத்துப் புண்சி தகவலும் ஒவ்வொ
ருது சொன்னார்கள். அதைக் கிலம் எண்
புருகடிப்பாட்டு ஜூதியுத்துத்
துக்கி வைத்தார்கள். அன் பின்
வடிவமுப்பாடு எதைசிறிப் புண்சா
புண்தகவலாக அச்சுத் துப் புண்சி தக
வல் வடிவகிலுங்கள். கிலம் தடபடவாக
யிருந்தது கில கான் எஞ்சுகென்று
ஜூதியுத்தியானம் போஷைக் கிடத்த
புண்தகவலுக்குப் பெயரெண்ணெயுக்கு
செனசெய்யுமகவும் ஸ்தேதாயுமகவுக்கு
தது. மிய பிகக் கொண் ணுண்
தது ஆன்மென் பதற்குக் கொண்மருந்
தலும் கொளியு சகலம் வடிவப்பாட்டு
கெடிகிடத்தான். செயல் மியசுதவன்
சிறப்பம் தோஷக் கொதாநிலாமலும்
இருந்தது. பெருமருந் அனல்சிறி
களிலும் தீர்மணத்தை அருகிசேதி

பாத்து கேசே லுவிசுயிற்றியான்.” “உலகி யற்றி யாருளது அப்பர், இவ்விலைக்கண் வாழ்வாரது முழுநாள் கூர்வாய்மை யுடைய மயிர் இருந்தல் உயிர்வாழ்தலை விதித்த லுண்டி அக்கோயிலுக்குள்ளுறுங் கெடுவ னாப்போகாது என்று அலாந்து அவெ லாருக” என இயிபிய பரிமேலழகர் சொன்னார். இதுதகால அநீதமாயி ண்ணாக்கென நன்றி. வீடுகலாறு தென்ற, அவர்கொப்பவாரியுண்டு சரி; வாக்க யனை எவ்வளவு அமைதனப்படுத்தி முடியுமா, அவ்வளவு அமைதனப்படுத்தி நகர் கூடியவாரியுண்டு சரி, கூடியக்கூடையி ன்றுந் பின்வாக்கத்தே ஒரு உடந்தையி ன்றுக்கென நன்றி. இவ்வியின் இழியைப்பாற்றி கன வெண்பாவறி கூறப்படுமா ஒரு செய்ப்பாந் தன்னித்தது இந்நகரென வு முடிக்கின்றேன். “கனத்திடுமேயே கண்டவாறப் செவ்வற்பாந் செவ்வற்பாந் எனக்கெனது மிமிதாந் கண்டபயிந் தனக்குரிய, தானத்துவதுதன் தற்குக் கைப்பாற்றித்தது, மனக் துணைப்ப தோவ வாழ்ச்சி

காடெபற்ற வந்தது. தீர்மானம் செய்யப்பெற்றதிருத்து இரண்டொரு ஊர்தான் அத்து தீர்மானம்செய்ய ஊரார். இன்னொரு இடத்து இது கூடாது இப்படித் தான் செய்யப்பெற்றமென்று சொல்லிச் சொல்லி வந்தது. ஐயா, சொன்னாற்றாறாச் கூட்டத்தைச் சரிசுபாடு செய்ய செய்து விட்டபின் பழையபடி பணை சூரப்பன் என்ற பழமொழிக்கு இலக்காகவிட்டது. இது போன்று கூட்டுறவு இடிலும் எந்தக் கூட்டமும் தான் பகுதிக்கென்று எழுத்தாகவிட்டது. அதி 20- கதிலைக் கவையென்பது. இரண்டின்பட தொன்னகை அங்கெப்பெய்து தான் தலைச்செருத்தானக் கையின்பெருத்தொண்டி வயிமொதிராமும் சாவைவிட்டபின் பட்டுச் சூனியம் தரித்து ஒழுகுமுன்கத்தின்க்கும் பெய் போடப்பட்டபத்து சாத்திரிப்பாறுதிறும், பலகாரம் பத்துவகை செய்து துன்பப்படுகிறார்கள் சினர் வயிற்றை விசைக்காரா விட்டால் தவ ஆரம்பத்து விரிபெருக்கம், முக்கத்தியல் பலகாரம் வீதம் விடுபுக்கம் வந்து விட்டார்கள். வெளவார் ஒய்திறுத்து பாட்டுக்கேசேரி பியனவெட்டுக்குப்பனம் போக ஆரம்பத்து விட்டது. லீகாரத்தித்க்கைகளைவா எவ்வோரம் அறிவார்கள். வேதாதத்தெழுத்துக்கொத்திவந்தபடிபத்து வந்து வந்து கூட்டவெண்கத்க்கார், அது திருப்பவும் திருப்பவும் விரிமுருக்கமாரத்திரு ஒடி ஏறிக்கொத்திவந்தபின் இத்தீர்மானத்தைக் கூறுதல். இதைப்பற்றிய யாருக்காவது கவையென்பதற்கு சல்லையனை விடக்கத்தித் தணை கூட்டு விட்டது. இதைப்போ தொலைக்கவேண்டும் வீராவேசத்தான் தீர்மானத்தை ஆசிரித்துவக் கெல்லாந்துள்ளதென்று நகையென்று முன் செய்து பாலம் வந்து சூழ்த்தப்பிடித்துத் தன்னுப்போது யாராகொன்று என்ன யார்

அறியாமைகிது இரீங்குவோன்

தொற்றுநோய்,

தொற்றியோய்கள் இம் தொகையில்
பிறிது, அதற்குக் காணல் சரியானபடி
கசுதா முறையின் அங்கம் கொண்டு
மைப்பே, கசுதா முறையின் அடிப்படையிலே
பெற்றுத் தங்க கலையிலும் 40௦௦௦௦௦௦
பெருபெருமையில் பெரும் பலருக்கு இரு
பயிதிலும். கலையிலும், பௌத்தியின்
பெரும் பௌத்தியானது கசுதா முறையின்
சரியாக வைப்பாறுகின்றபொழுது
அதுவழியில், அடிப்பெருக. இருந்த
வழியிலுள்ள, பெரும் வியப்பிற்குப் பலத
பெரும் ஆழியில்வருகின்றதற்குமுள்ள
மையிலே வருத்தலது உண்டென்றாலும்
பெரும் சுகமானபடி அதுதமந்த வழியிலே
பெருகின்ற, அதிபதா. இது பௌத்தியின்
பேரதமையே ஆகும். இதற்குமுள்ள விலக

ந்தக்குச் சமமானது. பசுவின் பாலில்
ஒருதாரி உப்புச் சுவத்தால் எப்படிச் செ
ட்டுவிலேமோ அதே போல. தேகத்தினு
ள்ள கல்வ இரத்தத்திலும் தொற்றி நோய்
விஷம் சுவந்து விட்டால் அது இரத்தம்
முழுவதையும் செடுத்து ஆரோக்கியத்தை
அழித்து விடுகிறது.

[illegible]

சு பழநியப்பா

ஆவணிமீ ௨௩ வ

தனவசிய உழியன்

குலமகட்கு விலைகொடுப்பதோ?

அந்தோ!

மாக்களையன்றோ விலைக்குவாங்குவது!

மனைவியை விலைக்கு வாங்கலாமா?

கொடுந்தொழில்!

கொடுந்தொழில்!!

வேண்டாம்!

வேண்டாம்!!

விலைகொடுத்து வாங்குதல் வேண்டாம்!

நமது பண்டை முறையை அநுசரிப்போம்.

கட்டிழகு வாய்ந்த கன்னியருண்டு!

காலத்தை வீணை கடத்தல்வேண்டாம்!!

தாமதமின்றி வாருங்கள்!

பேரான்ந்தமடைவீர்கள்!

இன்பவாழ்க்கை வாழலாம்.

இன்றே திருமணம்!

எதற்கும் யோலிக்க வேண்டாம்!!

தனவையிய ஊழியர் சங்கத்தார்.

காரைக்குடி.

காசென்செயும் வீணைகாசென்செயும் என நாடி வந்த
காசென்செயும் கொடுக்கத்
றென்செயும் குமரேசரிரு
தாலுக் கெம்புடி சக்கையு
தன்னையும் உருத்தருகமும்
தோளுக் கடம்பும் எனக்கு முன்னே
வந்து தோன்றியுள்ளே.

—கந்தரங்காசம்.

தனவையிய ஊழியன்,
காசென்செயும் ஆவணி மீ 2௨.௨.

முயற்சியும், பயனும்.

முயற்சி செய்பது மக்கள்செய்யும்
வீணையாகும். பயன் என்பது அது
குறையுமில்லை பிரயோஜனம். மக்கட்
தும் வீணைக்கும் கொட்பேயன்றி
மக்கடும் பயனுக்கும் கொட்பு
இமையுமில்லை. இதைப்பற்றித்தோரே
அறிஞர். எவ்வீணைக்கும் பயன்கொ
டுப்பவர் கடவுள். இறைபுருஷன்
எப்பயனையும் வலவையுமில்லை அபைய
எவர்க்கும் கொடுப்பதே அறிஞர்
கண்ட உண்மை. ஆனால், மக்கள்
முயற்சியில் சிறிதும் பின்னடைவால்
ஆகாது. பயன்பற்றித் தவறுதல்
அறாதிசியம். மக்கட்கு முயற்சிசெ
ய்தல் கடனன்றி, பயன் விரும்பல்
கடனன்றி. நாம் செய்யும் காரியத்
தால் இப்பயன் வீணையும் என்ற
ஆனவம் மட்டுமே இவையுமே அப்
பயன் அமைதல் சிரம சாத்தவ்யம
யாகும். “நமது கடனமைய நாம்
செய்து கொண்டு செல்வோம்.
ஆவது ஆக!” என்ற. துணிவுகொ
ண்டு முயற்சியில் இறாபுடித் தாமத
இயற்றின் எண்ணிய. எண்ணியாக்
கெய்தல் வென்பது தின்னம்.

பொதுஜன ஊழியத்திற் நிலைப்
பட்டோர்க்கு இத்தொடரம் கையாப்

பெற்றாலன்றி அவர் எவ்வீணை
யுஞ்செய்யும் ஆற்றலுடையவரே
யுமில்லை. தின்னம். நாம் செ
ய்யவேண்டியது முயற்சியே தவிர
அது ஆகவீணையே இது ஆகவீணை
யேயென்ற வறுத்த நமக்கு உரிமை
யோது அங்கனம் வறுத்தவதில்
யாதுபயன்? அச்செய்ய நமதுமுயற்
சியைப்பெரிதும் அழிக்கும் ஒரு கொ
டிய ஆபத்தாகும். திருவீணையா
கும் முயற்சியை வேரோடு பறிக்கும்
பயனின்மை கண்டுபிடித்தலாகிய
ஆபத்தை அறிஞர்காலெடுக்க
மாட்டார். ஏன் வறுத்தல் வேண்
டும்? ஆவதுநாளை யாகும், அபன்
வீதித்தகைய மாற்ற வல்லவர் யாவர்?

அவன் ஆட்கெடுத்த வாரோடுவாரா
டாந்தர்? ஆவனன்றி யோரணுவம்
அகையுமே? ஆனால் முயற்சியில்
மனிதப் பிரயத்தனத்தினால் எவ்வ
ளவு செய்பமுடியுமோ அவ்வளவும்
செய்தல் வேண்டும். அதிற் பின்
வாங்கின் எதுவும் கைகடந்து. நமது
வீணையை நாம் செய்துகொண்டு செ
ன்றால் ஆங்காலம் வரும் பொழுது
ஒவ்வொன்றும் முடிந்தாகாண்டே
செல்லும். ஒருவீணையிலிருந்தும்
பொழுது அது எத்தனைகடனாகின்
கைகடந்தொழியுமோ அவ்வீணை
யை விட்டுவிட்டு மட்டும்பாது.

எடுத்தகாலம் இது முறை தவறி
தும் அத்தகைய விட்டு விடுதல்
ஆகாது. மேலும் மேலும் வக்கைய
கச்செய்து கொண்டு செல்லுதல்
வேண்டும். அதுதற்காரியமாக விரு
க்துமாளில் நிச்சயமாக ஒரு காலத்
தில் கைகடும். வறுத்தினால் வாரா
ததொன்றில்கூட உடனே பயனை
யெளிப்படுத்தல் அறிபாணம். திருவ
ருள் கட்டவேக்கும் பொழுது முற்
பெற்றோம். எவ்வீணையென்று நமக்
குத் தோன்றாமாளில் பயன்கருதாது
அத்த ஆயுள் பயன்படுத்தல் விடாது
ஆற்றவேண்டியதே நமது கடன்.
இப்பிரிப்பில் அது கடவில்கையாபி
தும் வரும்பிறப்புகளிலேனும் அது
கடும். என்னுது ஒருகூலி. ஆகவே
மக்கட்கும் முயற்சிக்கருதின் சம்ப
ந்தமேயன்றி, மக்கட்கும் பயனுக்
கும் சம்பந்தமில்லை வென்பதை
முதலில் உணர்தல் வேண்டும். இ
அதனை யுணர்ந்தோர் செய்யும் முய
ற்சியே முடிபுன்றிச்செய்தும், முய
ற்சியைப்பெரிதும் எது வாயினும்
அச்செய்ய பொருட் படுத்ததல்
ஆகாது. தீவிர முயற்சியுடையார்க்

குப் பலமுட்கென் வறுவது உலக
வியற்கை. அத்தகாரம் நிறைந்த உல
கம் நல்லதுகெட்டது அறியாமலே
போகும். பொதுஜன முயற்சியுடைய
நாத்தாற்றும்; அவர் போற்றற்கு
ரிய உயரியசெயலிலேவருத்தும்; அவர்
முயற்சிக்குப் பலத்தை செய்யும்;
அவர் முயற்சி பயனற்றதென்ப
பறை சாற்றும்; இன்னும் பல செய்
பும். இது எத்தனையிலும் ஏற்
பட்ட இயற்கை. இது இயற்கை
என்றே தள்ளித் தக்கருத்தில்
நாட்டுத் செலுத்தவர் பெரியார்.

இது கால உலகில் பெரியாராக
விரும்பும் மகத்தாமவை எடுத்துக்
கொள்வோம். அவர் “சயராஜ்யப்
பேரிார் தலைமையார்; ஒத்தமுதா
மையை ஆரம்பித்தார்; போர் தொ
டங்கிற்று; ஓராண்டிற்குள் தேசத்
தை விரிப்பிப்பதா எங்கும் முழுத்
கிற்று; அது கடவில்கூட. ஏன்? இ
வாங்கின் எதுவும் கைகடந்து. நமது
வீணையை நாம் செய்துகொண்டு செ
ன்றால் ஆங்காலம் வரும் பொழுது
ஒவ்வொன்றும் முடிந்தாகாண்டே
செல்லும். ஒருவீணையிலிருந்தும்
பொழுது அது எத்தனைகடனாகின்
கைகடந்தொழியுமோ அவ்வீணை
யை விட்டுவிட்டு மட்டும்பாது.

இது கால உலகில் பெரியாராக
விரும்பும் மகத்தாமவை எடுத்துக்
கொள்வோம். அவர் “சயராஜ்யப்
பேரிார் தலைமையார்; ஒத்தமுதா
மையை ஆரம்பித்தார்; போர் தொ
டங்கிற்று; ஓராண்டிற்குள் தேசத்
தை விரிப்பிப்பதா எங்கும் முழுத்
கிற்று; அது கடவில்கூட. ஏன்? இ
வாங்கின் எதுவும் கைகடந்து. நமது
வீணையை நாம் செய்துகொண்டு செ
ன்றால் ஆங்காலம் வரும் பொழுது
ஒவ்வொன்றும் முடிந்தாகாண்டே
செல்லும். ஒருவீணையிலிருந்தும்
பொழுது அது எத்தனைகடனாகின்
கைகடந்தொழியுமோ அவ்வீணை
யை விட்டுவிட்டு மட்டும்பாது.

குறையில்கூட. இதுவரை எத்தக்காரி
யத்திற்கும் சங்கத்தார் இவ்வளவுமுய
ற்சியெடுத்தாக்கொண்டதில்லை பென்
பதை, சங்கத்தாரை நெருங்கிப் பழ
கியவருளவர். இன்றும் நாட்சருக்
கம்சுருதி இம்மாதத்தில் முடியாதென
வெண்ணிவளவிரிக்கவில்கூட. இன்
தும்புப்பல்லிடங்களில் இராப்பகலாக
ஒய்வின்றி இம்மாதத்தில் எவ்விதத்
தம்மனைமுடிக்க அருமமுயற்சி செய்
துக்கொண்டதொன்றிருக்கின்றனர். சங்
கத்தார். நாட்சருக்கிவிட்டபோதி
னும் சங்கத்தாரின் முயற்சியின் திறம்
கண்டார். இம்மாதத்தில் நடவா
தென்றும் இப்பொழுதும் கூறத்தொணி
யார். நாம் முன்ன ரெழுதியபடி
ஒருமுனைமேலும் அநேகமாகத்தெ
யில்கூட. முயற்சிக்கேற்ப நடப்பதா
யின்கூடத்தனபோ மணம் நடத்தல்
கூடும். இறைபுருஷனே வேண்
டும். இம்மாதத்தில் நடத்தாவிட்டா
தும் அதுகொண்டு சங்கத்தார் மன
மயிற்றித் தங்கள் பெருமுயற்சியில்
வழி விவாங்கின்றன அறிஞர்.
கூறத்தொனியார். இம்மாதமயின்கூட
ஆக! குறித்தபடி ஆறுமாதங்கட்
குள் ஆயினும் ஆக! அத்தருத்
அதிகமும் ஆயினும் ஆக! அத்தருத்
பற்றிக் கவணிக்கலாம். முயற்சியில்
சிறிதும் தாமதஞ்ஞென்றுவரைபதி
யில்கூட. திரு வரூர் செயல்
ஆமறு நடக்கும். எதுகாரண்டும்
தங்கள் முயற்சியில் பின்வாங்கமாட்
பாடுகள். பயனுக்கும் தக்கட்கும்
சம்பந்தமில்லையென்பதையும் முயற்சியி
யே தக்கட்குரிய மதன்பதையும்
உணர்ந்தவா சங்கத்தாரென்பது ஏற்
கனவே யாவறுமறித்திருக்கலாம்.
ஆனால் இம்மாதத்தில் மணம் நடக்
கலாம் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு
இன்னும் இருக்கிறதெனினும், நிச்ச
சயமாகச் சொல்வதற்கு நாம் பிரம்
தேவனல்ல. ஒருகால் இம்மாதத்
தில் நடவாத்தொழியினும் மத
பெருமுயற்சி இதுகாலையிப்பன்பா
மக்களாக நாம் வறுத்தப்போவ
தில்லை.

இது கால உலகில் பெரியாராக
விரும்பும் மகத்தாமவை எடுத்துக்
கொள்வோம். அவர் “சயராஜ்யப்
பேரிார் தலைமையார்; ஒத்தமுதா
மையை ஆரம்பித்தார்; போர் தொ
டங்கிற்று; ஓராண்டிற்குள் தேசத்
தை விரிப்பிப்பதா எங்கும் முழுத்
கிற்று; அது கடவில்கூட. ஏன்? இ
வாங்கின் எதுவும் கைகடந்து. நமது
வீணையை நாம் செய்துகொண்டு செ
ன்றால் ஆங்காலம் வரும் பொழுது
ஒவ்வொன்றும் முடிந்தாகாண்டே
செல்லும். ஒருவீணையிலிருந்தும்
பொழுது அது எத்தனைகடனாகின்
கைகடந்தொழியுமோ அவ்வீணை
யை விட்டுவிட்டு மட்டும்பாது.

இடி முழக்கம்

இவ்வார்ப்பத்திரிகை.

நமது ஆசிரியர் திருமண விஷய
மாக மேற்புறமிகத்தல் சென்று
இன்றைதான் வந்தமையானும், இது

கால உதவியாளியும் இன்னம
யானும் நமது இவ்வார்ப்பத்
திரிகை எட்டே பக்கங்களோடு
சிறித தாழ்த்தும் வெளிவந்துள்ளது.

சம்பாவனை

பனக்கரை திருவாளர் வீர. அ.
சு. இராமசுந்தரன் செட்டியாரவர்கள்
தமது புத்தவனுக்கு நானிட தி
கன் அகடாண்டெற்ற காப்புகட்
டுப்புதமையை முன்னிட்டு நமது
பத்திரிகைக்கு ரூபாய் ஐந்து சம்பா
வனை செய்தனுப்பி யுள்ளார்கள்.
அவர்கட்கு நன்றி செலுத்தகிறோம்.

ஸ்ரீ திலகர் வவையாஜ்யநிதி.

இந்தித்திரு “காசம்” என்ற வாரி
சிருத்த திருவாளர் கண. இராமசு
ந்தரன் என்பவர்கள் ரூபாய் ஐந்து
ஆறுபுகுவித்த பாக் செக் ஒன்று
அனுப்பினார்கள். இதனை நமது
மாதாந்தர தேசிய மகா சபைக் காரி
யதரிசியாக நோடி திருவாளர்
சு. வி. இராமசாமி நாயக்கருக்கு
அனுப்பிவிட்டோம்.

பாபு மதிலால் கோஷ்.

இவ்வளவை நீத்தார்.

சங்கத்தரையில் நடைபெறும்பெற்ற
பத்திரிகையான அமிர்தபாஜர் பத்
திரிகையின் ஆசிரியரான பழம்
பெரும தோசியமணி பாபு மதிலால்
கோஷ் இம்மாதம் இருபதாம் நாள்
இவ்வளவை நீத்தார். இவர் தமது
எளவது வயதில் விண்ணுவெய்தி
யிருக்கின்றார். இவ்வயிற்றின் தோச
யிமாளம் கம்மால் அளவிட்டுரைக்
கும் தகைமைத் தன்று! செவ
யல் மனிதாக்கட்கென்றும் நடைப்
பிணங்களை உலவுவோர் நீண்ட
காலம் ப்பயின்றி வாழ்வதைக்காட்
புகும். இவர் போன்றவர் எழுபத்
தேழு வயதில், எவ்வளவு காலம்
உலவினும் பெருத்த நண்ணியு
மன்றோ? இவர் பிரிவுக்கு வருத்
கிறோம்.

உள்ளூர்ச் செய்தி.

நவீக தமதாமனை சங்கம்.
மகாசபை.

நவீகர் சனிக்கெழுமை மாலை ௧௦
முதலாக உள்ளூர் மகா நடை
பெறும். இச்சங்க மகா சபைக்கு

தந்திச் செய்தி.

பிழைக்குவனார் உலக

மதகால் உணர்வும் வித தந்தி
எழுத்தரு
சயம் வினை எழுபத்தொன்பத
ரப்பர் வினை முப்பத

ரெங்கன் துவணிர் உலக

உருத்த ௧௦.௦
கால ௨௨.௦
தவரை ௧௦.௦
சிறப் பில் அரிசி ௨௦.௦
பெரிய பில் அரிசி ௨௦.௦
தக்கம் ௨.௦
வெண்ணி ௨.௦
பவுன்வினை ௨௦.௦
உணர்வும் வினை ௨௦.௦
செட்டிவடி ௦.௦
கவணவடி ௦.௦

பணம் சவுதம்

இச்சங்கத்தின் உள்ளூர் வெளிநாடு
அங்கத்தினர்களின் வரவு பெற்றி
பாக்கப் பெற்றது. முற்கூடிய
கட்டத்திற்குப் போதிய அங்கத்
தின் வாராததால் இக்கடம்ப
இரண்டாம் முறைபாக்க கடும் கட
மமாகும்.

ஆண்டு விரா.

இச்சங்கத்தின் இத்தகம் ஆண்டு
நிறைவு விழா நாளிட ஆவணிமீ
௧௨.௨ நடைபெற்றது. அது
நற்கு திரிபுரம் என். பி. ஜி. சி.
தமிழ் தலைமைத் தமிழ்ச்சிறப்புத் திரு
வாளர் மு. வேங்கடசாமிநாயக்கர்
கள் தலைமை வகிப்பார்கள்.
அவ்வளவும் திரிபுரம் திருவாளர்
எம். எஸ். நடேசயாரவர்கள் “ஆர்ப்
தமிழ்தின் தந்தகால் நிலை” என்ற
விஷயத்தையும், கோம்புத்தார்
தமிழ்ப் பண்டிதர், திருவாளர் அ.
நெடுஞ்சாமிநாயக்கர் அவர்கள் “மக
கையார்” என்ற விஷயத்தையும்
திருநெல்வேலி திருவாளர் பி. எஸ்.
ஆச்சாரியாரவர்கள் “பாசியார் ப
டல்” என்ற விஷயத்தையும், திருப்
பாதிரிப்புலியூர் பண்டிதர் அசனம்
வேங்கடமயன் அவர்கள் “இத்தய
தர்கள்” என்ற விஷயத்தையும்
சொற்பெருத்தெய்வர்கள் என்னுடைய
யதரிசி அறிவிக்கின்றார்.

—

தனவைசிய ஊழியன் ஆபீஸ்
காரைக்கல்

END OF
ISSUE